

Sygn. akt I C 881/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 maja 2020 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Piotr Jędrzejewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 4 maja 2020 roku w G.

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B.

przeciwko D. M.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego D. M. na rzecz powódki (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. kwotę 3.409,07 zł (trzy tysiące czterysta dziewięć złotych siedem groszy) wraz z umownymi odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 13 września 2019 roku do dnia zapłaty.
2. Umorzyć postępowanie w zakresie żądania zapłaty kwoty 450,00 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych).
3. Oddala powództwo w pozostałym zakresie,
4. Kosztami procesu obciąża powódkę, uznając je za uiszczone w całości.

Sygnatura akt: I C 881/19

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w B. wniósł pozew przeciwko D. M. domagając się od pozwanego zapłaty kwoty 28.975,85 zł wraz z umownymi odsetkami za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od dnia 13 lipca 2019r. do dnia zapłaty, wskazując, że roszczenie wynika z weksla wystawionego przez pozwanego w dniu 2 lutego 2017r. na podstawie którego pozwany zobowiązał się do spłaty w dniu 12 lipca 2019r. kwoty wskazanej na wekslu. Mimo wezwania pozwany nie dokonał wykupu weksla.

(pozetu k. 3-3u)

Pozwany zakwestionował powództwo co do wysokości, podnosząc, że żądana kwota została zawyżona. Zdaniem pozwanego, w przypadku wypowiedzenia umowy powód może domagać się pozostałego do spłaty kapitału z wyłączeniem pozostałych składników, w szczególności prowizji i opłat. Nadto, pozwany wskazał, że zawyżona została wysokość odsetek. W ocenie pozwanego powód otrzymał od pozwanego spłatę w wysokości przewyższającej wysokość udzielonej pożyczki. Pozwany wskazał, że powód domaga się zawyżonych odsetek oraz innych opłat, co należy uznać za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i obowiązującym stanem prawnym. Pozwany zwrócił uwagę, że powód mógł nie uwzględnić wpłat dokonanych do rąk windykatora terenowego.

(odpowiedź na pozew k. 30-30u)

W toku postępowania powód cofnął pozew co do kwoty 450 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia.

(pismo procesowe powoda z dnia 27 lutego 2020r. k. 35)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 lutego 2017r. pozwany D. M. zawarł z powodem (...) S.A. z siedzibą w B. umowę pożyczki gotówkowej nr (...). Na mocy tej umowy powód udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 25.000 zł. W związku z udzieleniem pożyczki powód pobrał: opłatę przygotowawczą w kwocie 129 zł, wynagrodzenie prowizyjne w kwocie 22.231 zł oraz wynagrodzenia z tytułu przyznania na wniosek pożyczkobiorcy „Twojego pakietu” w kwocie 2.500 zł. Pożyczka miała być spłacona w 48 równych miesięcznych ratach kapitałowo - odsetkowych w wysokości po 1.154 zł każda. Pierwsza rata pożyczki była płatna w dniu 12 marca 2017r., zaś ostatnia rata w dniu 12 lutego 2021 r. Całkowita kwota do zapłaty przez pozwanego wynosiła 55.392 zł. Pożyczka była oprocentowana według stałej stopy oprocentowania w wysokości 9,98 % w skali roku. Jeśli pożyczkobiorca nie spłacił w terminie poszczególnych rat lub ich części lub innej kwoty związanej z umową, niespłacona kwota stawała się zadłużeniem przeterminowanym, od którego pożyczkodawca naliczał odsetki za opóźnienie za każdy dzień opóźnienia w wysokości rocznej stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego równej stopie odsetek maksymalnych za opóźnienie, o których mowa w art. 481 § 2¹ kc. Zgodnie z pkt 8.1 ppkta umowy pożyczkodawca mógł wypowiedzieć umowę w przypadku gdy opóźnienie w płatności kwoty równej jednej racie przekroczy 30 dni, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległości w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania. Pożyczkodawca zobowiązany był do zachowania 30 dniowego okresu wypowiedzenia. Wedle pkt 8.2 umowy pożyczkodawca miał prawo wypełnić weksel in blanco, o którym, mowa w pkt 3.1 (a), na zasadach określonych w deklaracji wekslowej w przypadku gdy opóźnienie w płatności kwoty równej jednej racie przekroczy 30 dni, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległości w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania.

Zabezpieczenie spłaty pożyczki stanowił weksel własny in blanco opatrzony klauzulą „nie na zlecenie”. Zgodnie z deklaracją wekslową pożyczkobiorca upoważnił pożyczkodawcę do wypełnienia weksla i upoważnił go do wpisania domicyliatu i wypełnienia weksla na sumę odpowiadającą zadłużeniu wystawcy wobec pożyczkodawcy wynikającemu z umowy pożyczki. Powód miał prawo do wypełnienia weksla, gdy opóźnienie w płatności kwoty równej wartości jednej pełnej raty przekroczy 30 dni, po uprzednim wezwaniu do zapłaty zaległości w terminie 7 dni od otrzymania wezwania.

(dowód: umowa pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 2 lutego 2017r. k. 16-20 wraz z harmonogramem spłaty k. 21, deklaracja wekslowa k. 22)

Z tytułu rat pożyczki pozwany spłacił łącznie kwotę 27.142,88 zł.

(dowód: karta klienta k. 38-40)

Pismem z dnia 13 maja 2019r. powód wezwał pozwanego do zapłaty zaległych 2 rat pożyczki wymagalnych w dniach 12 kwietnia 2018r. i 12 maja 2018r. w łącznej kwocie 2.157,12 zł w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki. Wezwanie zostało pozwanemu doręczone w dniu 29 maja 2018r.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 13 maja 2019r. k. 49 wraz z potwierdzeniem nadania k. 50-52, wydruk potwierdzenia doręczenia z portalu emonitoring.poczta-polska.pl k. 53-55)

Pismem z dnia 12 czerwca 2019r. powód wypowiedział pozwanemu umowę pożyczki gotówkowej nr (...). W piśmie powód wskazał, że na zadłużenie pozwanego składają się należności z tytułu niespłaconej pożyczki - 28.599,12 zł i umowne odsetki z tytułu braku spłaty rat w terminie za każdy dzień zwłoki w kwocie 276,73 zł. Jednocześnie, powód poinformował o wypełnieniu wystawionego przez pozwanego weksla in blanco, a także zastrzegł, że w przypadku nie otrzymania zapłaty w ciągu najbliższych 30 dni, sprawa zostanie skierowana na drogę sądową. Wypowiedzenie zostało doręczone pozwanemu w dniu 17 czerwca 2018r.

(dowód: wypowiedzenie umowy k. 5 wraz z potwierdzeniem nadania k. 57-59, wydruk potwierdzenia doręczenia z portalu emonitoring.poczta-polska.pl k. 60-62)

Powód wypełnił weksel na kwotę 28.699,12 zł i opatrzył go datą płatności 12 lipca

2019r.

(dowód: weksel in blanco k. 4)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd w całości ustalił na podstawie dowodów z dokumentów prywatnych przedłożonych przez strony postępowania. Oceniając zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd nie dopatrył się żadnych podstaw do kwestionowania wiarygodności i mocy dowodowej przedstawionych dokumentów w postaci: weksla, deklaracji wekslowej, umowy pożyczki, wypowiedzenia umowy, dowodów nadania czy wydruków z portalu internetowego potwierdzeń doręczenia etc. Podkreślić należy, iż weksel wystawiony przez pozwanego został przedłożony w oryginale, a jego forma nie budzi żadnych zastrzeżeń. Pozostałe dokumenty, mimo że zostały złożone w formie niewiarygodnych kserokopii, nie były kwestionowane przez stronę pozwaną.

Dodatkowo, Sąd miał na uwadze, że żadna ze stron nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod wyżej wskazanymi dokumentami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

Swoje roszczenia powód wywodził z weksla gwarancyjnego in blanco wystawionego przez pozwanego w celu zabezpieczenia roszczeń powoda wynikających z umowy pożyczki gotówkowej (kredytu konsumenckiego) zawartej w dniu 2 lutego 2017r., następnie wypełnionego przez powoda na kwotę 28.699,12 zł i opatrzonego datą płatności 12 lipca 2019r. W związku z powyższym podstawę prawną powództwa stanowiły przepisy ustawy z dnia 28 kwietnia 1936r. - Prawo wekslowe (tekst jednolity Dz.U. z 2016 r. poz. 160; dalej: Prawo wekslowe). Zgodnie z art. 104 Prawa wekslowego odpowiedzialność wystawcy weksla własnego jest taka sama, jak akceptanta weksla trasowanego. Natomiast w myśl art. 28 prawa wekslowego przez przyjęcie trasat zobowiązuje się do zapłacenia weksla w terminie płatności.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany podniósł szereg zarzutów przeciwko żądaniu pozwu, dotyczących wysokości zadłużenia z tytułu umowy pożyczki. Jak podnosi się w judykaturze po wniesieniu środka zaskarżenia od orzeczenia, wydanego na podstawie weksla gwarancyjnego, spór z płaszczyzny stosunku prawa wekslowego przenosi się na ogólną płaszczyznę stosunku prawa cywilnego. Strony mogą zatem powoływać się na podstawy faktyczne i prawne wynikające z łączącego je stosunku prawnego, który jest źródłem dochodzonego przez powoda roszczenia cywilnoprawnego, nawet jeśli okaże się, że roszczenie wekslowe nie istnieje (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 1997r., I CKN 48/97, L.).

Odnosząc się do zarzutów strony powodowej zawartych w piśmie procesowym z dnia 27 lutego 2020r. co do braku obowiązku przedłożenia dokumentów dotyczących stosunku podstawowego (umowy pożyczki) w przypadku oparcia roszczenia na wekslu gwarancyjnym, należy wyjaśnić, że zgodnie ze stanowiskiem (...) art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się on przepisom, pozwalającym na wydanie nakazu zapłaty opartego na wekslu własnym, który stanowi gwarancję wiarygodności powstałej z umowy kredytu konsumenckiego, w sytuacji gdy sąd rozpoznający pozew o wydanie nakazu zapłaty nie jest uprawniony do zbadania potencjalnie nieuczciwego charakteru warunków tej umowy, jeżeli sposób wykonania prawa do wniesienia zarzutów od takiego nakazu nie pozwala na zapewnienie przestrzegania praw, które konsument opiera na tej dyrektywie (por. wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 13 września 2018 roku w sprawie C 176-17, publ. (...):EU:C:2018:711). W świetle powołanego judykatu nieprzedłożenie umowy pożyczki, należy odczytywać jako próbę uniemożliwienia Sądowi zbadania treści umowy pod kątem abuzywności, co może naruszać dyspozycję art. 3 kpc dotyczącą dokonywania czynności zgodnie z dobrymi obyczajami, zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek i stawiać powoda w uprzywilejowanej sytuacji procesowej nad pozwanym (konsumentem), a także stanowić nadużycie prawa procesowego wedle dyspozycji art. 4¹ kpc.

Wobec zarzutów podniesionych przez stronę pozwaną dotyczących wysokości roszczenia i spłaty zobowiązania, Sąd z urzędu zbadał klauzule zawarte w spornej umowie pod kątem ich abuzywności. Jak bowiem wskazuje się w orzecznictwie (...) Sąd zobowiązany jest do uwzględnienia **z urzędu**, że postanowienie niedozwolone

nie wiąże konsumenta. Takie stanowisko prezentuje (...) m.in. w wyroku z dnia 27 czerwca 2000r. [(...) SA u. R. M. Q. (C-240/98) i (...) SA u. J. S. A. P. (C-241/98), J. C. B. (C-242/98), M. B. (C-243/98) i E. F. (C-244/98), (...) :EU:C:2000:346] w którym podkreślił, że cel, jaki przyświecał prawodawcy wspólnotowemu, nie zostałby osiągnięty, gdyby konsument, który jest stroną słabszą i nie dysponuje wiedzą prawniczą oraz zwykle nie korzysta z profesjonalnej pomocy prawnej, zobowiązany był do podniesienia zarzutu niezwiązania niedozwolonym postanowieniem.

Zgodnie z treścią art. 385¹ § 1 kc postanowienia umowy zawieranej z konsumentem niezgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. W myśl art. 385¹ § 3 kc niezgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta. Z kolei wedle art. 385² kc oceny zgodności postanowienia umowy z dobrymi obyczajami dokonuje się według stanu z chwili zawarcia umowy, biorąc pod uwagę jej treść, okoliczności zawarcia oraz uwzględniając umowy pozostające w związku z umową obejmującą postanowienie będące przedmiotem oceny.

W myśl art. 385¹ § 3 kc niezgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta. Podkreślić przy tym należy, że zgodnie z treścią art. 385¹ § 4 kc ciężar dowodu, że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie, spoczywa na tym, kto się na to powołuje, a więc w niniejszej sprawie na stronie pozwanej. W judykaturze podnosi się natomiast, że okoliczność, iż konsument znał treść danego postanowienia i rozumiał je, nie przesądza o tym, że zostało ono indywidualnie uzgodnione. Konieczne byłoby wykazanie, że konsument miał realny wpływ na konstrukcję niedozwolonego (abuzywnego) postanowienia wzorca umownego. Przyjęcie takiego wpływu byłoby możliwe przede wszystkim wówczas, gdyby konkretny zapis był z nim negocjowany (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 6 kwietnia 2011r., I ACa 232/11, L.). Wszelkie klauzule sporządzone z wyprzedzeniem będą klauzulami pozbawionymi cechy indywidualnego uzgodnienia i okoliczności tej nie niweczy fakt, że konsument mógł znać ich treść (por. wyrok Sądu Apelacyjnego Warszawa z dnia 15 maja 2012r., VI ACa 1276/11, L.). W przedmiotowej sprawie - wbrew spoczywającemu nań ciężarowi dowodu - powód będący profesjonalistą i silniejszą stroną stosunku prawnego nie wykazał, że umowa w takim kształcie, jak załączona do akt sprawy, została indywidualnie uzgodniona przez strony. Zważyć należy, iż umowa została zawarta na standardowym druku umowy, jakim powód posługuje się w ramach swojej działalności gospodarczej, co wykluczało indywidualne uzgodnienie poszczególnych klauzul. W odniesieniu do kosztów usługi (...) powód podnosił, że usługa ta została wybrana przez pozwanego we wniosku o udzielenie pożyczki. Zważyć jednak należy, iż powyższej okoliczności powód nie udowodnił, albowiem nie złożył do akt sprawy wniosku o udzielenie pożyczki, na podstawie którego możnaby zweryfikować twierdzenia powoda. Stąd brak było podstaw do przyjęcia, że usługa ta była została dobrowolnie wybrana przez konsumenta.

Dla uznania spornych klauzul za abuzywne konieczne było także ustalenie, czy klauzule te kształtują prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco naruszają jego interesy. Jak wskazuje się w doktrynie w stosunkach z konsumentami szczególne znaczenie mają te oceny zachowań podmiotów w świetle dobrych obyczajów, które odwołują się do wartości takich jak: szacunek wobec partnera, uczciwość, szczerowość, zaufanie, lojalność, rzetelność i fachowość. Postanowienia umów, które kształtują prawa i obowiązki konsumenta, nie pozwalając na realizację tych wartości, będą uznawane za sprzeczne z dobrymi obyczajami. W szczególności w taki sposób kwalifikowane są wszelkie postanowienia, które zmierzają do naruszenia równorzędności stron stosunku, nierównomiernie rozkładając uprawnienia i obowiązki między partnerami umowy (por. M.

B. [iu:] E. -Ł. (red.) System prawa prywatnego, t. 5, W. 2006, s. 662- 663; W. P. [w:] K. P. (red.) Kodeks cywilny. Komentarz, t. 1, 2005, art. 3851, nb 7; K. Z. [w:] E. G. (red.) Kodeks cywilny. Komentarz, W. 2008, art. 3851, nb 9). Sprzeczne z dobrymi obyczajami będą także działania, które zmierzają do niedoinformowania, dezorientacji,

wywołania błędnego przekonania u klienta, wykorzystania jego niewiedzy lub naiwności (por. I. Wesołowska [w:] C. Banasiński (red.) Niedozwolone postanowienia umowne, w: Standardy wspólnotowe w polskim prawie ochrony konsumenta, Warszawa 2004, s. 180). Postanowienia umowy lub wzorca umownego rażąco naruszają interes konsumenta, jeżeli poważnie, znacząco odbiegają od sprawiedliwego wyważenia praw i obowiązków stron. Pojęcie rażącego naruszenia interesów konsumenta nie może być sprowadzane tylko do wymiaru czysto ekonomicznego; należy też uwzględnić niewygodę organizacyjną, nierzetelność traktowania, wprowadzenie w błąd, naruszenie prywatności konsumenta (por. wyrok SN z 6 października 2004 r., I CK 162/04, (...) 2005, Nr 12, poz. 136; wyrok SN z 13 lipca 2005 r., I CK 832/04, B. (...), Nr 11). W wyroku z 13 lipca 2005r. I CK 832/04 Sąd Najwyższy stwierdził, że „w rozumieniu art. 385[1] § 1 KC "rażące naruszenie interesów konsumenta" oznacza nieusprawiedliwioną dysproporcję praw i obowiązków na jego niekorzyść w określonym stosunku obligacyjnym, natomiast "działanie wbrew dobrym obyczajom" w zakresie kształtowania treści takiego stosunku obligacyjnego wyraża się w tworzeniu przez partnera konsumenta takich klauzul umownych, które godzą w równowagę kontraktową tego stosunku". Natomiast ocena, czy dane postanowienie wzorca umowy, kształtując prawa i obowiązki konsumenta, „rażąco” narusza interesy konsumenta, uzależniona jest od tego, czy wynikająca z tego postanowienia nierównowaga praw i obowiązków stron (nierównowaga kontraktowa) na niekorzyść konsumenta jest istotna, znacząca (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 2 sierpnia 2017r., I ACa 263/17, L.).

Odnosząc się w pierwszej kolejności do postanowienia zastrzegającego obowiązek zapłaty kwoty 2.600 zł tytułem wynagrodzenia za usługę (...) pakiet", Sąd doszedł do przekonania, że przedmiotowa usługa stanowiła niczym nieuzasadniony koszt, nie mający żadnego związku z faktycznymi, dodatkowymi czynnościami powoda, a także szczególnymi uprawnieniami konsumenta. Należy zauważyć, że zgodnie z pkt 15 umowy w przypadku nieskorzystania przez pożyczkobiorcę z części lub wszystkich dodatkowych uprawnień w ramach „Twojego pakietu” w całym okresie kredytowania nie ma wpływu na cenę tej usługi. Zatem, nawet, gdyby konsument w ogóle nie korzystał z tego pakietu, a powód nie byłby obciążony żadnymi dodatkowymi czynnościami związanymi z obsługą pozwanego, to konsument i tak musiałby ponieść koszty tej usługi. W przedmiotowej sprawie nie wykazano, że pozwany korzystał z uprawnień wynikających z tego pakietu. Nadto, w treści umowy wskazano, że skorzystanie z tej usługi umożliwiało konsumentowi otrzymanie środków w przyspieszonym o 10 dni terminie. Na podstawie zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania można jednak stwierdzić, iż w ramach oferowanych na rynku produktów finansowych wypłata pożyczki zazwyczaj następuje szybciej, niż w terminie 14 dni (pkt 1.6), a zatem powyższa usługa nie jest dla konsumenta żadnym przywilejem czy korzyścią w stosunku do innych produktów .. (...) świetle powyższego należało uznać, że powyższy pakiet w żadnym stopniu nie wprowadził udogodnień dla pozwanego, a stanowił jedynie podstępne zawyżenie kosztów pożyczki i wygenerował dodatkowe wynagrodzenie dla powoda. Zwrócić należy uwagę, że kwota obciążenia powinna odpowiadać okresu korzystania z usługi, a nie całego okresowi trwania stosunku pożyczki. Tymczasem w niniejszym przypadku czas korzystania z usługi nie miał żadnego znaczenia dla wysokości wynagrodzenia.

Natomiast, odnośnie wynagrodzenia prowizyjnego w kwocie 22.231 zł, powód nie wskazał z czego wynika tak znaczny koszt prowizji. Na podstawie zaoferowanych dowodów

nie można w żaden sposób ustalić, za jakie szczególne czynności powód zastrzegł dla siebie tak znaczne wynagrodzenie odpowiadające niemalże kwocie kapitału pożyczki. Twierdzenia powoda w tym zakresie nie zostały poparte żadnymi wiarygodnymi dowodami, które pozwalałyby ustalić sens przyznania profesjonalnej instytucji finansowej wynagrodzenia w tak znacznej wysokości. Zastrzeżenie tak wysokiego wynagrodzenia bez odniesienia do konkretnych, faktycznie poniesionych kosztów nie może zostać uznane za postępowanie uczciwe i zgodne z dobrymi obyczajami. Powód powołał się na maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu, które mogą być pobierane od konsumentów (art. 36a ustawy o kredycie konsumenckim). Nie mniej wysokość tych kosztów nie może być kształtowana dowolnie i w oderwaniu od kosztów faktycznie ponoszonych w związku z realizacją konkretnej umowy. Niedopuszczalnym jest, aby firma zajmująca się udzielaniem pożyczek, wykorzystywała niekorzystne położenie pożyczkobiorcy, generując niezwykle zawyżone koszty. W toku niniejszego postępowania powód nie potrafił w sposób logiczny wyjaśnić jakie konkretne czynności związane z obsługą przedmiotowej umowy wiązały się z tak znacznymi kosztami. W tym stanie rzeczy należało uznać, że skoro powód nie udowodnił, że tak znaczne koszty

faktycznie zostały przez niego poniesione w związku z wykonaniem umowy czy za konkretne świadczenia dodatkowe spełnione na rzecz konsumenta, to brak podstaw do uwzględnienia wynagrodzenia prowizyjnego. Zastrzeżenie przez ustawodawcę pozaodsetkowych kosztów kredytu nie oznacza, że powodowi przysługiwało w każdym przypadku uprawnienie do naliczania kosztów maksymalnych i stosowania przy umowach wzorców umownych kształtujących wzajemne prawa i obowiązki stron w sposób niezgodny z zasadami współzycia społecznego. Zamieszczony w ustawie matematyczny wzór nie może stanowić podstawy i sposobu obejścia przepisów o odsetkach maksymalnych przez dodawanie do kwot nieuzasadnionych kosztów i nie może korzystać z ochrony prawnej. Zważywszy na znaczną wysokość obu kosztów w stosunku do kapitału pożyczki, nie budzi wątpliwości, że postanowienia umowne przewidujące obowiązek poniesienia tych kosztów rażąco naruszają interesy konsumenta.

Podkreślić należy, iż postanowienia dotyczące wynagrodzenia prowizyjnego jak i wynagrodzenia za dodatkową usługę (...) nie dotyczyły głównych świadczeń stron. Stanowią one świadczenia uboczne, dodatkowe. Świadczeniem głównym jest kapitał pożyczki w kwocie 25.000 zł. Z tych względów możliwa była kontrola spornych klauzul pod kątem abuzywności.

Natomiast, Sąd nie dopatrył się podstaw do uznania za niedozwolone postanowień dotyczących opłaty przygotowawczej w kwocie 129 zł. Zdaniem Sądu, wysokość tej opłaty nie jest wygórowana i niewątpliwie mieści się w granicach kosztów, jakie instytucja finansowa ponosi w związku z zawarciem umowy (przygotowanie dokumentów, obsługa wniosku, amortyzacja materiałów i urządzeń biurowych etc).

Zatem, dokonując rozliczenia pożyczki Sąd przyjął, że pożyczkobiorca zobowiązany jest do spłaty kapitału pożyczki (25.000 zł), opłaty przygotowawczej (129 zł), a także odsetek umownych. Stosownie do pkt 1.2 umowy pożyczka była oprocentowana według stałej stopy oprocentowania wynoszącej 9.98 % w skali roku. Z powyższego zapisu umownego wynika, że odsetki były naliczane od kapitału pożyczki, a więc kwoty 25.000 zł. Natomiast w świetle zapisów umowy powodowi nie przysługiwało prawo do naliczania odsetek od kwoty opłaty przygotowawczej. Z treści umowy wynika, że całkowita kwota do zapłaty wynosi 55.392 zł. Po pomniejszeniu tej kwoty o kapitał (25.000 zł), opłatę przygotowawczą (129 zł), wynagrodzenie prowizyjne (22.231 zł) i wynagrodzenie za (...) (2.600 zł) Sąd ustalił, że kwota odsetek umownych wynosi w sumie 5.432 zł. Taka kwota odsetek niewątpliwie została niewątpliwie wyliczona od kwoty 25.129 zł, a więc obejmującej również opłatę przygotowawczą, co nie znajduje podstawy w umowie. Kwota odsetek umownych obliczonych od kapitału pożyczki tj. od kwoty 25.000 zł wynosi natomiast 5.423,58 zł. -Łączne

zobowiązanie pozwanego wynosiło zatem 30.552,58 zł. Zważywszy, iż pozwany spłacił łącznie kwotę 27.142,88 zł to aktualnie do zapłaty pozostaje jedynie kwota 3.409,70 zł.

Z uwagi na wyeliminowanie z umowy klauzul dotyczących wynagrodzenia prowizyjnego I wynagrodzenie za (...), Sąd dokonał ponownego przeliczenia zobowiązania.

(...)

						malejąco	narastająco		
					suma	pożyczka +opłata	pożyczka narastająco +przygot		
	dzień raty	pożyczka	odsetki	opłata	narastająco	przygotowa	wawcza odsetki		nadpłata

1		440,56 zł	193,44 zł	2,69 zł	636,69 zł	24 685,77 zł	443,25 zł	193,44 zł	
2		423,40 zł	210,60 zł	2,69 zł	1 273,36 zł	24 259,68 zł	869,34 zł	404,04 zł	
3		433,78 zł	200,22 zł	2,69 zł	1 910,07 zł	23 823 21 zł	1 305,81 zł	604,25 zł	
4		430,85 zł	203,15 zł	2,69 zł	2 546,76 zł	23 389,67 zł	1 739,35 zł	807,41 zł	
5		441,05 zł	192,95 zł	2,69 zł	3 183,45 zł	22 945,93 zł	2 183,09 zł	1 000,36 zł	
6		438,43 zł	195,57 zł	2,69 zł	3 620,14 zł	22 504,61 zł	2 624,21 zł	1 195,93 zł	
7		442,33 zł	191,67 zł	2,69 zł	4 456,63 zł	22 059 79 zł	3 069,23 zł	1 387,60 zł	
8		452,26 zł	181,74 zł	2,69 zł	5 093,52 zł	21 604 84 zł	3 524,18 zł	1 569,34 zł	
9		450,11 zł	183,89 zł	2,69 zł	5 730,21 zł	21 152,04 zł	3 976,98 zł	1 753,23 zł	
10		459,85 zł	174,15 zł	2,69 zł	6 366,90 zł	20 689,50 zł	4 439,52 zł	1 927,38 zł	
11		458,02 zł	175,98 zł	2,69 zł	7 003,59 zł	20 228,79 zł	4 900,23 zł	2 103,36 zł	
12		462,09 zł	171,91 zł	2,69 zł	7 640,28 zł	19 764,01 zł	5 365,01 zł	2 275,27 zł	
13		482,25 zł	151,75 zł	2,69 zł	8 276,97 zł	19 279,07 zł	5 849,95 zł	2 427,02 zł	

14		469,93 zł	164,07 zł	2,69 zł	8 913,66 zł	16 806,45 zł	6 322,57 zł	2 591,09 zł	
15		479,20 zł	154,80 zł	2,69 zł	9 550,35 zł	18 324,56 zł	6 804,46 zł	2 745,89 zł	
16		478,18 zł	155,82 zł	2,69 zł	10 187,04 zł	17 843,69 zł	7 285,33 zł	2 901,71 zł	
17		487,25 zł	146,75 zł	2,69 zł	10 823,73 zł	17 353,75 zł	7 775,27 zł	3 048,46 zł	
18		486,57 zł	147,43 zł	2,69 zł	11 460,42 zł	16 864,49 zł	8 264,53 zł	3 195,89 zł	
19		490,89 zł	143,11 zł	2,69 zł	12 097,11 zł	16 370,91 zł	8 756,11 zł	3 339,00 zł	
20		499,66 zł	134,34 zł	2,69 zł	12 733,80 zł	15 868,56 zł	9 260,46 zł	3 473,34 zł	
21		499,50 zł	134,50 zł	2,69 zł	13 370,49 zł	15 366,37 zł	9 762,65 zł	3 607,84 zł	
22		508,06 zł	125,94 zł	2,69 zł	14 007,18 zł	14 t	10 273,40 zł	3 733,78 zł	
23		508,26 zł	125,74 zł	2,69 zł	14 643,87 zł	14 344,67 zł	10 784,35 zł	3 859,52 zł	
24		512,76 zł	121,24 zł	2,69 zł	15 280,56 zł	13 829,22 zł	11 299,80 zł	3 980,76 zł	
25		528,40 zł	105,60 zł	2,69 zł	15 917,25 zł	13 298,13 zł	11 830,89 zł	4 086,36 zł	

26		521,45 zł	112,55 zł	2,69 zł	16 553,94 zł	12 773,99 zł	12 355,03 zł	4 198,91 zł	
27	12.05.2019	529,48 zł	104,52 zł	2,69 zł	17 190,63 zł	12 241,82 zł	12 887,20 zł	4 303,43 zł	9 502,25 zł
28		530,48 zł	103,52 zł	2,69 zł	17 827,32 zł	11 708,65 zł	13 420,37 zł	4 406,95 zł	8 855,56 zł
29		538,39 zł	95,61 zł	2,69 zł	18 464,01 zł	11 167,57 zł	13 961,45 zł	4 502,56 zł	8 228,87 zł :
30	12.08.2019	539,87 zł	94,13 zł	2,69 zł	19 100,70 zł	10 625,01 zł	14 504,01 zł	4 596,69 zł	7 592,18 zł
31	12.09.2019	544,65 zł	89,35 zł	2,69 zł	19 737,39 zł	10 077,67 zł	15 051,35 zł	4 666,04 zł	' 7 255 49 zł
32		552,12 zł	81,88 zł	2,69 zł	20 374,08 zł	9 522,86 zł	15 606,16 zł	4 767,92 zł	6 618 60 zł
33		554,18 zł	79,82 zł	2,69 zł	21 010,77 zł	8 965,99 zł	16 163,03 zł	4 847,74 zł	5 932,11 zł!
34		561,42 zł	72,58 zł	2,69 zł	21 647,46 zł	8 401,88 zł	16 727,14 zł	4 920,32 zł	5 345 42 zł
35	12.01.2020	563,87 zł	70,13 zł	2,69 zł	22 284,15 zł	7 835,32 zł	17 293,70 zł	4 990,45 zł	4 708 73 zł
36	12.02.2020	568,86 zł	65,14 zł	2,69 zł	22 920,84 zł	7 263,77 zł	17 865,25 zł	5 055,59 zł	' 4 222,04 zi
37		577,62 zł	56,38 zł	2,69 zł	23 557,53 zł	6 683,46 zł	18 445,56 zł	(...),97 zł	3 585,35 zł
38	578,64 zł	55,36 zł	2,69 zł	24 194,22 zł	6 102,13 zł	19 026,89 zł	5 167,33 zł	2 948,66 zł	

39		585,29 zł	48,71 zł	2,69 zł	24 830,91 zł	5 514 15 zł	19 614,87 zł	5 216,04 zł	2 311,97 zł
40		588,75 zł	45,25 zł	2,69 zł	25 467,60 zł	4 922.71 zł	20 206,31 zł	5 261,29 zł	1 875.28 zł
41		595,16 zł	38,84 zł	2,69 zł	26 104,29 zł	4 324,86 zł	20 804,16 zł	5 300,13 zł	1 038.59 zł
42		599,03 zł	34,97 zł	2,69 zł	26 740,98 zł	3 723,14 zł	21 405,88 zł	5 335,10 zł	401,90 zł
43	12.09.2020	604,33 zł	29,67 zł	2,69 zł	27 377,67 zł	3 116,12 zł	22 012,90 zł	5 364,77 zł	
44		610,37 zł	23,63 zł	2,69 zł	28 014,36 zł	2 503,06 zł	22 625,96 zł	5 388,40 zł	
45		614.88 zł	19,12 zł	2,69 zł	28 651,05 zł	1 885,49 zł	23 243,53 zł	5 407,52 zł	
46		620,66 zł	13,34 zł	2,69 zł	29 287,74 zł	1 262.14 zł	23 866,88 zł	5 420,86 zł	
47		625,61 zł	8,39 zł	2,69 zł	29 924,43 zł	633,84 zł	24 495,18 zł	5 429,25 zł	
48		631. (...)	2,85 zł	2,69 zł	30 561,12 zł	0.00 zł	(...),02 zł	5 432,10 zł	
	Sprawdzenie	24 999,90 zł	5 432,10 zł	129,12 zł	30 561,12 zł				

Z obliczeń Sądu wynika, że dopiero na dzień spłaty 43. raty, której termin spłaty przypadał na dzień 12 września 2020r. pozwany nie posiadał już nadpłaty w spłacie pożyczki. Zatem dopiero od dnia następnego powód mógł domagać się dalszych odsetek umownych za opóźnienie od całości niespłaconego zobowiązania. Podkreślić należy, iż zgodnie

z treścią umowy powodowi przysługiwało prawo do naliczania maksymalnych odsetek za opóźnienie od zadłużenia przeterminowanego.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 720 kc, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.409,07 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 13 września 2019 roku do dnia zapłaty.

Zważywszy, iż pismem z dnia 27 lutego 2020r. powód cofnął pozew w zakresie kwoty 450zł Sąd umorzył postępowanie w tym zakresie na mocy art.355kpc.Oceniając czynność procesową powoda w myśl przepisu at. 203 § 4 kpc Sąd nie dopatrył się okoliczności wskazujących na to, aby czynność ta była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzała do obejścia prawa.

W pozostałym zakresie , na mocy art. 720 kc a contrario , Sąd powództwo oddalił z przyczyn wskazanych powyżej.

O kosztach procesy sąd orzekł na mocy art.103. kpc i obciążył powoda, uznając je za uiszczone. Po pierwsze, należy wskazać, że w niniejszej sprawie powód uległ w znacznym zakresie. Po drugie, powód powołał kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy dowody, w szczególności umowę pożyczki z opóźnieniem, co w świetle art. 103 § 1 kpc należało uznać za niesumienne i niewłaściwe postępowanie, mające na celu uniemożliwienie Sądowi zbadania treści umowy pod kątem abuzywności.